

Els alcaldables 1983

personalista. Jo no sóc una persona que s'amagui darrera les taules, ni que practiqui jocs estranys. Però em sembla que un alcalde ha de ser, d'una banda, una persona amb intel·ligència suficient i, de l'altra, una persona amb valentia i prudència. No poden haver-hi cobards que s'amaguin a l'ajuntament.

- Això venia a cura de les acusacions sobre les teves interferències...

- Nego haver interferit mai el treball d'altres regidors. Jo diria que sempre he procurat col·laborar i que si alguna vegada he intervingut ha estat per evitar algun disbarat. Quan he frenat alguna iniciativa ha estat perquè tenia molt clar que es tenia d'estimar d'entrada. Com a testimonis del que estic dient posaria a Oriol Montaña o a Josep Serratusell. Quan he delegat ho he fet amb totes les conseqüències, però quan he vist perill no he dubtat en cridar «el alto», eh?

- Si et sembla, podríem parlar de la relació de la corporació amb altres sectors de la vida pública local. Comencem per la vostra conflictiva relació amb la Intersectorial?

- S'ha intentat col·laborar. En alguns casos ha estat possible dur endavant iniciatives conjuntes. «El sot», el centre comercial o el mateix carrer Jordi Camp en són proves. Ara bé, tots sabem que en alguns moments la Intersectorial ha estat controlada i manipulada per persones que tenen uns plantejaments polítics molts dretans, fins el punt de que s'han fet reunions, s'ha arribat a uns acords i a l'hora de dur-los a la pràctica s'ha actuat completament diferent del que s'havia negociat. La radicació és un exemple. De qualsevol manera el temps ensenya i estic convençut de que un breu període la Intersectorial es convertirà en una associació on s'imposaran únicament els criteris professionals.

- I el conflicte de Palou...?

- Es evident que aquest tema va esclatar dintre de la pugna que en un moment determinat va iniciar aquell sector de persones que fins l'arribada dels ajuntaments democràtics havien manegat les cireres, que des de fora de l'ajuntament havien manat més que el propi alcalde. L'arribada del nou ajuntament, a aquesta colla de privilegiats els equipara a la resta dels ciutadans i aquest «shock» ells no el poden suportar. Els problemes concrets existents a Palou són aprofitats i polititzats. Però cal dir que el conflicte de Palou esclata arran de la discordància entre uns terrenys que un senyor, si pot, s'els vendrà per 14 milions, però que mentrestant hi planta patates i no vol pagar impostos, i que si li dius que li compres tampoc s'el vol vendre pel preu que diu que té. Doncs bé, el problema d'aquesta discordància, que és greu, hi era i vàrem solventar-lo, de la mateixa manera que s'hagués solucionat sense organitzar el «merder» que es va muntar. Però què va passar?: senzillament que tres dels sectors més reaccionaris de

Granollers, aprofitant l'inminent celebració de les eleccions generals, varen polititzar-lo i la nostra ciutat, que només té un parc de 24 tractors, es veia invadida per més de 100, en una versió moderna del miracle del pa i dels peixos, en versió auspiciada per la dreta més carca de Granollers i comarca. Jaume Anfruns i Mariano Blasi i companyia per una banda; el sindicat pages «Jovenes Agricultores», que de progressista no en té res i el president de l'associació de veïns, senyor Tintó, que és un conspicuo admirador i seguidor del senyor Canal, s'organitzaven i muntaven tot aquest «ciri», que finalment no els hi servia de res.

- Hem començat a parlar d'economia. Moltes de les crítiques que ha rebut el govern municipal socialista han estat propiciades pels impostos. Quina ha estat la directriu seguida?

- Hi han dos aspectes a considerar. Per una banda, al arribar al govern municipal, socialistes i comunistes teníem molt

«Pensem retirar alguns dels impostos "antipàtics" Per exemple, tenim previst retirar el de balcons l'any 1985...»

«Amb un bon servei de recaptació es gestiona molt bé...»

clar que el que s'havia d'aconseguir era que la immensa majoria de les 15.000 famílies que viuen a Granollers paguessin molt poc i que pagués el que havia de pagar, segons la seva capacitat contributiva. En aquesta situació a Granollers hi ha una mica més de tres-cents persones que en tot cas no arriben a quatre-cents. Penso que hem aconseguit que el ciutadà només pagui les taxes imprescindibles i aquí voldria recordar que la Conselleria de Governació de la Generalitat publicava recentment un estudi en el qual es demostra que la pressió fiscal a Granollers no és més alta que a Igualada o a Vic, per exemple, on governa CiU, i on s'aplicava a les taxes d'escombraries un augment brutalment més fort que el d'aquí. Per altra banda, s'havia arribat a un nivell tan deteriorat del funcionament del servei de recaptació, que era del tot imprescindible modernitzar-lo. Per això vàrem comprar el nou ordinador. Un temps després de la seva adquisició vaig entendre perquè CiU va estar aturant durant un any la seva compra: amb un servei de recaptació que funcioni es gestiona molt bé.

- Fa unes quantes setmanes s'organitzava un bon sidral arran de l'intenció de l'alcaldia de proposar el canvi dels

Estatuts de la Fundació Hospital-Asil de Granollers. No va ser una relliscada?

- No només no va ser una relliscada, sinó que va ser una proposta lògica i raonable, que es plantejà amb enorme prudència i que ha estat polititzada d'una manera poc decent per la dreta més carca de Granollers. Ha estat polititzada a «coro» per CiU, sector AP, i per AP, sector CiU.

A dos quarts de vuit enfilàvem ja la recta final d'una llarga conversa on quedaven molt pocs temes sense tractar. Posàvem per última vegada cafè a la nostra taça.

- Els quatre anys de gestió al front de l'Ajuntament de Granollers han estat compartits amb altres tendències polítiques, amb altres grups municipals, que també han tingut la seva responsabilitat en la història d'aquest període. I observo que no perds mai l'oportunitat de criticar l'oposició majoritària...

- Mira, la història de CiU, aquests anys, ha estat la crònica d'un desencant. Jo pensava que d'aquests professionals que integren el seu equip, a nivell personal, aprendria moltes coses, però el cert és que no han donat la talla. En aquests moments he de dir que CiU no és un partit tan nacionalista i que les persones que varen entrar a l'ajuntament l'abril del 1979, llevat d'algunes excepcions, que hi són, m'han defraudat. La seva actitud d'entrar i sortir constanment del govern municipal ha fet perdre eficàcia i, fins i tot, credibilitat. D'altra banda, com oposició, ha estat un autèntic desastre i penso que ha estat l'oposició més gandula de tota la història d'Espanya. Que jo recordi no han presentat una sola moció alternativa, i és que s'han estimat, els senyors que representaven el Grup Municipal, donar preferència als seus afers professionals davant dels problemes municipals. La única cosa que he après d'ells és com no s'han de comportar els polítics.

- En la lluita del proper dia 8 de maig, es presenten quatre candidatures més com alternativa a la vostra...

- Pel que fa a CiU tinc seriosos dubtes sobre la capacitat dels nous elements. Quant a Alianza Popular penso que el cas de Granollers és un exemple del «folklore español» i amb això no vull desmerèixer a cap persona. La candidatura del PSUC, tant de bo m'equivoqui, penso que pagarà cara la crisi patida els dos darrers anys i molt em temo que difícilment obtindran la mateixa representació del 79. Finalment, pel que fa a la gent de l'Agrupament de l'Esquerra Catalana, penso que és una incògnita, però el catalanisme que prediquen, a Granollers, més que a ningú l'hem practicat els socialistes.